

Oppepper

Geen weeskinderen

Ik zal jullie niet als ouderloze kinderen achterlaten. Ik kom bij jullie terug. (Johannes 14:18)

Wat een belofte.

Jezus komt bij ons terug. Nu al in de geest, levend in ons hart, maar uiteindelijk ook bij Zijn wederkomst of als Hij onze hand vastpakt aan het einde van onze levensweg om ons Zijn hemelrijk binnen te leiden.

Maar omdat we zo vast zitten in onze aardse beslommingen, gebeurt het nogal eens dat we niet beseffen wat Jezus allemaal voor ons doet en gedaan heeft. Op zulke momenten klampen we ons wanhopig vast aan aardse zekerheden die keer op keer minder waard blijken te zijn dan een gebroken wandelstok en ons gewicht niet kunnen houden. Het overkomt ons allemaal. Momenten waarop we het even niet zien zitten. De toekomst lijkt onzeker en de angst klopt bij ons aan. Donkere bergen doemen voor ons op en ofschoon we behoren te weten dat God voor ons zorgt lijken we dat even vergeten te zijn.

Dat is geen schande. Ofschoon er machtige Christenen zijn geweest die schijnbaar alle problemen aan konden en telkens weer op de juiste momenten op de knieën gingen in de volle overtuiging dat God er wel een mouw aan zou passen, is het grote merendeel van Gods kinderen zo sterk niet. Jezus weet het maar al te goed en vergeleek Zijn kinderen met een onzekere kudde schapen toen hij zei: "Wees niet bang, mijn kleine kudde!" En wij behoren ook tot die kudde. Ben je soms bang en voel je de verleiding om je over te geven aan gevoelens van angst? Vergeet dan niet dat je er niet alleen voor staat. Vandaag niet, morgen niet en ook niet als je aan het einde van je levensweg bent gekomen.

Als we toch eens in de geest konden zien wat God allemaal voor ons doet. Wat een troost zou het zijn als wij zagen hoe Hij Zijn machtige engelen klaar heeft staan op alle gevaarlijke punten, en ons dwars door de duistere vallei heen leidt naar het hart van God. Hij heeft zelfs beloofd om voor ons te bidden.

Soms houden wij te strak vast aan dit huidige aardse leven. Dat is goed te begrijpen, want deze aardse, tijdelijke wereld is momenteel de wereld die we kunnen zien, een wereld die er alles aan doet om ons er van te overtuigen dat het de enige wereld is die er toe doet. De wereld die gaat komen, die van Gods Koninkrijk waar de liefde het gewonnen heeft van haat en eigenbelang, is vooralsnog onzichtbaar, maar is evengoed al aanwezig. Door onze blik op die wereld te richten geven we de angst eigenlijk maar weinig kans. Zo dacht Mozes er ook over. Er staat over hem geschreven: "Door het geloof verliet hij Egypte (Toch een mooi beeld van de wereld) zonder angst, als zag hij de Onzienlijke." -Hebreeën 11: 27 Zo moeten ook wij leren om in alles de onzichtbare God te zien.

Wat maakt het leven mooi? Dat is de aanwezigheid van Jezus. Nu op geloof en later in de hemel van aangezicht tot aangezicht. Wat is de opdracht in dit leven? De aanbidding van Jezus. Vandaag door het gebed en door ons te voeden met de vrede uit Zijn Woord, en later door ons persoonlijk tegen Hem aan te vlijen als wij Hem zelf mogen aanschouwen.

Jezus is het middelpunt van het leven, nu en in de eeuwigheid. Dus, weg met de angst en weg met de onzekerheid. Waar we ook zijn en wat we ook doen, bij Jezus is het altijd goed en zijn we altijd thuis.

